

עמ"י 51123/03 - מדינת ישראל נגד ע'

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"י 51123-03 מדינת ישראל נ' ע' (עvisor)

בפני כב' השופט ציון קאפק
עוררים מדינת ישראל על-ידי ב"כ עו"ד עומר סגל
נגד ע' (עvisor) על-ידי ב"כ עו"ד שחר חצובו
משיבים

החלטה

ערר המדינה על החלטת בימ"ש קמא אשר הורה על שחרור המשיב בתנאים מגבילים.

נגד המשיב הוגשו כתוב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים.

כתב האישום מונה ארבעה אישומים שעוניים פגיעה בצוותא חדא, תקיפה חבלנית באמצעות נשק קר בצוותא חדא, תקיפה סתם בצוותא חדא, חבלה בمزיד ברכב, איומים, קשרת קשור לעשות פשע והחזקת סכין.

רקע:

עובד ליום 14.01.06, ולמשך שנה, היו המשיב ונ' (להלן: "ג'") בני זוג. השניים נפרדו כחצי שנה לפני 14.01.06.

לאחר פרידתם, החלה נ' לצאת עם ד' (להלן: "ד"). ד' ונ' יצא משך תקופה של כחודש וחצי ולאחר מכן נפרדו. מ' (להלן: "מ'") הינו חבר של ד'.

המשיב לא הצליח עם הקשר החדש של נ' ו החל להתקשר אל ד', להטריד אותו ולאיים עליו בטלפון.

האירועים המתוארים בכתב האישום הינם על רקע חוסר שביעות רצון המשיב מכך שני' וד' היו בני זוג לאחר פרידתו ממנה.

האישור הראשון מספר כי ביום 14.01.6 עת התארח מ' בבית ד', התקשר אליו המשיב והחל לאיים עליו בטלפון. המשיב אמר לו **"אתה תשלם. איפה אתה? אני מגיע עכשו"**. לאחר חצי שעה התקשר בשנית ואמר **"אני אפתיע אתכם**

עמוד 1

בקרוב". המשיב הגיע למקום ביחד עם אחר, כאשר הוא מצויד בנשך קר. תחילה, חיבל ברכבו של מ', לאחר מכן המשיב עם חברו לדירת ד'. המשיב היה מצוי באלה וסcin בעודו הצטיד באלה ואבן. השניים התקרבו לרכבו של ד', או אז הזרירה אותם אימנו של ד'. השניים רצו לעבר דירת המגורים, הקישו על הדלת והאם פתחה את הדלת. בשלב זה, תקפו השניים את ד'iri הבית. כר' תקפו את האם ושניים מאחיו של ד', כשאחד מהם, י', נזכר בפנוי סמוך לעין, באמצעות סcin עימה הצטיד המשיב מראש. במהלך מנוסתם מהמקום, חיבל המשיב במצד ברכבו של ד' תוך שהוא צועק "ד' אני עוד ארצה אותך".

תוצאות הדקירה והאלימות מפורטות בסעיף 6 לאישום הראשון ובכלל זה תפרים, פצעי דקירה, שפוי דם ועוד.

האישום השני, מספר כיצד ביום 14.01.2014, ניסה המשיב לשבע מהלכי משפט בכר שהתקשר לד' ואימן עליו, **באוזני החוקר ולנגד עיניו**. עוד הוסיף המשיב וכינה את רפ"ק רונן סולמה **"חטייה זין קטן"**.

האישום השלישי, מייחס למשיב עבירות איומים כלפי ד' בכר שאמר לו כי יחתור את אמא שלו לחתיות.

האישום הרביעי, מתאר כיצד תקפו המשיב ואחר את ד', ביום 13.06.24, בכר שבמהלך נסעה, עצרו את מכוניתו של ד', שלו אותו מהרכב וחבטו בו באגרופים ובאמצעות קסדות בכל גוף ובראשו.

מסכת האירועים החלה בחודש יוני 2013 והסתיימה בחודש ינואר 2014 עם מעצר המשיב.

בימ"ש קמא כב' הש' ד"ר אבינור נדרש לתשתיית הראייתית הלאורית בהחלטה מיום 14.02.18. בהחלטה זו נקבע כי הראות לכוארה מושתתות על הודיעות המתalonן ובני משפחתו ועל ד"ח עימות שנערך בין המתalonן לבין המשיב.

נוכחות גלו הצעיר של המשיב, הוורה בימ"ש קמא על קבלת تسجيل מעצר.

התסجيل מיום 14.03.23, חמוץ וקשה בתוכנו.

казינות המבחן קובעת כי המשיב מנהל אורח חיים חסר גבולות ומעורבות שירות המבחן לנוער בחיים- כפי שיפורט להלן- לא הייתה גורם ממtan או מקדם עבורי.

הנסיבות מעידות על רכשות ועיסוק אובייסיבי בבת הזוג. המשיב כועס על המתalonן ומשליך אחריות על מצבו ומעצמו כלפי המתalonן ובני משפחתו.

נש��ת מהמשיב רמת סיכון גבוהה להתנהגות אלימה חוזרת, כאשר התוצאות עלולות להיות ברמת חמורה
גובהה אף הן

המקחים שהוצעו אינם מהווים עבורי דמיות סמכות או שאינם מכירים אותו.

משמעות, סבורה קצינת המבחן כי אין לשחרר את המשיב. יודגש כי דבר תקיפות המשיב בבית המשפט הובא לידייטה.

לא בצד נכתבו הדברים הקשים אודות המשיב ולא בצד יחיד בא-כחו את עיקר דבריו לפיקוח המוצע ולא למשיב עצמו.

כאמור לעיל, המשיב מוכר לשירות המבחן מהליכים קודמים בבית משפט לנוער.

בגמר-דין שנitin ביום 09.10.28, צינה כב' השופטת קרן מפי שירות המבחן כי המשיב אינו משתייך פעולה עם הגורמים הטיפוליים הרלוונטיים ומסרב לקבל עזרה ממי מהם. חurf זאת החלטתה כב' השופטת קרן להעניק למשיב הזדמנויות וסיימה את ההליך ללא הרשעה.

להלן נוסף שהתקיים בבית משפט לנוער פ 1523/09, עניינו עבירה של פצעה בניסיבות מחמיות. המשיב הורשע בבדיקה מתלון על רקע סירובו של האחרון לאפשר למשיב לעשות שימוש במכשיר הטלפון הנייד שלו. בהליך זה,ណון המבחן, בין היתר, **ל-8 חוותים מסר בפועל**, ביום 05.05.2010. **במסגרת גזר הדין נקבע כי המשיב ذكر את המתלון על לא כלום**. תסקير שירות המבחן לנוער מגלה כי המשיב לא התאים להוסטל מושום **הפוטנציאלי השיקומי הנמור**. עוד נכתב בגזר הדין כי התרשםות שירות המבחן הינה שהמשיב אינו נוטל אחריות אמיתי למעשים, והוא מצוי בסיכון אמיתי לנסיגה תפקודית.

שירות מבחן לנוער ניבא ולא ידע את אשר ניבא.

כך מצאנו עצמנו באירועים נשוא כתוב האישום הנוכחי, **כאשר התנהגות המשיב הולכת ומוסילה עם הזמן, ולא להיפך**. האמור באישום הראשון הינו האחרון בשרשראת האירועים. **המשיב תקף את המתלונים בbiteם שלהם**. לצד הנסיבות הקשות, מצאנו ביטוי אופייני לחוסר המוראה של המשיב כלפי הכל בהעתו לאים על המתלון בנוכחות החוקר, ומאותר יותר בעלבון שהטיח בקצין המשטרה.

הגם שמערכת היחסים בין ד' לבין נ' הסתיימה בחלוּך חדש וחצי בלבד, לא הרפה המשיב מד' והמשיך לרדוֹז'וֹן.

המשיב הפך, לכארה, את חייהם של המתלון ובני משפחתו לטיוט מתensus, והם זכאים למעט שלווה.

נזכר במשפט כי אין מדובר בא- ומות נקודתית
. את נחת זרווע ולשונו, ספגו גם אחרים. ראה ההליך בביב"ש לנוער והאמור באישום השני.

מושכלות ראשונים הן כי תנאי בלטו אין לדין בחלוקת מעוצר הינו יכולת ליתן אמון במשפט כי ישכיל לעזר ברוחו. חוששתי כי לא כך הם פניו הדברים.

אני עיר לפיצועת הנאשם, במהלך המשפט, כמו גם לגילו הצעיר. גם שירות המבחן היה עיר לך. חרב זאת יש ליתן משקל בכורה לצורך בהגנה על שלום הציבור.

בנסיבות הללו, אין מנוס מקבלת העורר ואני מורה על מעורר הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים.

ניתנה היום, כ"ח אדר ב תשע"ד, 30 ממרץ 2014, במעמד
הצדדים.